

Lån fra selskab til eneanpartshavers søster og bror omfattet af ligningslovens § 16 E

Skatterådet har i to bindende svar offentliggjort 8. januar 2024 i SKM2024.15.SR og SKM2024.14.SR truffet afgørelse om, at lån fra et selskab til eneanpartshaverens søster og bror er omfattet af ligningslovens § 16 E

SKM2024.15.SR

Selskabet ønskede at yde et lån til eneanpartshaverens søster på markedsvilkår, og spørgerne ønskede bekræftet, at lånet kunne ydes, uden at lånet medførte hel eller delvis skattepligt for eneanpartshaveren.

Det påtænkte lån var på 1,7 mio. kr., og lånet ville blive ydet på normale markedsvilkår som et realkreditlignende lån med en fast rente på 5 pct. og en afvikling på 30 år uden afdragsfri perioder med tinglyst sikkerhed for udlånet i fast ejendom.

Det var spørgernes opfattelse, at lånet ikke var omfattet af ligningslovens § 16 E, da søskende ikke er omfattet af kredsen af nærtstående i ligningslovens § 2, i overensstemmelse med Skatterådets afgørelse gengivet i SKM2020.180.SR.

Skatterådet fandt dog ikke, at lånet kunne ydes uden skattepligt efter ligningslovens § 16 E, idet det var Skatterådets opfattelse, at Skatterådets afgørelse gengivet i SKM2020.180.SR må anses for underkendt af Højesteret i SKM2023.273.HR, hvor et udlån til aktionærens kæreste (eneanpartshaveren og kæresten var ikke samlevende på det tidspunkt, hvor lånet blev ydet. Det blev de først efterfølgende) blev anset for omfattet af ligningslovens § 16 E.

Skatterådet fandt derimod, at lånet måtte anses for alene at blive ydet i kraft af

eneanpartshaverens personlige relation til sin søster og dermed for at blive ydet indirekte til eneanpartshaveren.

Eneanpartshaveren ville derfor være skattepligtig af låneprovenuet.

Skatterådet bemærkede desuden, at hvis det efter en konkret vurdering måtte lægges til grund, at lånet til eneanpartshaverens søster reelt blev ydet uden tilbagebetalingspligt, og låneprovenuet derfor var en gave til eneanpartshaverens søster, ville også eneanpartshaverens søster være skattepligtig af låneprovenuet.

SKM2024.14.SR

Selskabet ønskede at yde et rentefrit personalelån på anfordring til eneanpartshaverens bror, der var ansat i selskabet. Det var spørgerens opfattelse, at eneanpartshaverens bror skulle anses som ansat og derfor havde ret til personalegoder i form af personalelån på lige vilkår med alle andre, og at lånet kunne ydes, uden at der skete beskatning af andet end differencen til referencerenten.

Eneanpartshaveren var den eneste fuldtidsansatte i selskabet, forud for at broderen blev ansat, og henvisningen i det bindende svar til personalelån skulle ses i relation til generelle ansættelsesvilkår og mulighed for goder i samfundet og ikke i forhold til, at selskabet tidligere havde ydet personalelån, hvad selskabet ikke havde.

Det påtænkte lån var på 400.000 kr. på anfordring med 0 pct. i rente med et månedligt afdrag på 3.333 kr. (levetid på 10 år) og uden sikkerhed.

Skatterådet fandt på samme vis som i SKM2024.15.SR, at lånet måtte anses for alene at blive ydet i kraft af eneanpartshaverens personlige relation til sin bror og dermed for at blive ydet indirekte til eneanpartshaveren. Eneanpartshaveren ville derfor være skattepligtig af låneprovenuet.

Skatterådet bemærkede endelig, at hvis det efter en konkret vurdering måtte lægges til grund, at lånet til eneanpartshaverens bror reelt blev ydet uden tilbagebetalingspligt, og låneprovenuet derfor var en gave til eneanpartshaverens bror, ville

også eneanpartshaverens bror være skattepligtig af låneprovenuet. Det fremgår ikke af hverken SKM2024.15.SR eller SKM2024.14.SR, hvorfor Skatterådet fandt anledning til disse bemærkninger.

Kommentar

Skatterådets afgørelser er ikke overraskende set i lyset af Højesterets dom offentliggjort i SKM2023.273. HR, hvorefter udlån til eneanpartshaverens kæreste blev anset for omfattet af ligningslovens § 16 E.

Konklusionen er således, at Skatterådets afgørelse offentliggjort i SKM2020.180.SR, hvorefter et lån til eneanpartshaverens bror ikke blev omfattet af ligningslovens § 16 E, nu med Skatterådets egne ord ”må anses for underkendt med Højesterets dom i SKM2023.273.HR”.